

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010784
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3818010784.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Romana Hargaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. októbra 2021 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

Y. C.,

nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom I. R., t. č. bytom R., I. Q. X/X, na verejnom zasadnutí prítomného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/154/2018 zo dňa 17.05.2021 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 322 ods. 2 Tr. por. sa výrok napadnutého rozsudku dopĺňa na konci tak, že sa vypúšťa bodka a nahrádza sa čiarkou a za čiarku sa vkladá nasledovný text: „pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.“

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Y. C. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby (prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza sp. zn. 2Pv 489/16/3307 zo dňa 11.12.2018) pre zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na §§ 138 písm. b), 139 ods. 1 písm. a) a 38 ods. 5 Tr. zák. a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na §§ 139 ods. 1 písm. a) a 38 ods. 5 Tr. zák. (išlo o skutok v bode 2/ obžaloby) na tom skutkovom základe, že na bližšie nezistených miestach v meste R. a na iných presne nezistených miestach, počas presne nezisteného obdobia, minimálne od januára 2016 do dňa 10.07.2016 maloletú poškodenú S. B., nar. XX.XX.XXXX po tom, čo jej obžalovaný dal užiť neznámu bielu látku, tzv. „piko“ alebo inú neznámu tekutinu, ju presvedčil k prostitúcii s mužmi, ktorých jej on dohodil na diskotékach a na parkoviskách minimálne v meste R., z čoho obžalovaný utŕžil bližšie nezistenú finančnú čiastku, pričom pri každom nesúhlase maloletej poškodenej v tom zmysle, že táto už nechce mať sex s neznámymi mužmi za peniaze, jej povedal, že zabije ju a jej rodinu, a že to musí robiť.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prokurátor odvolanie, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. V jeho písomných dôvodoch uviedol, že spáchanie stíhaného skutku je dostatočne preukázané výpoveďou poškodenej maloletej S. B. (ďalej „poškodená“) a svedkov G. X., S. W. a čiastočne aj U. C.. Opätovným vylúčením svedka S. W. bolo zistené, že meria 170 cm a i keď nie je plešatý, ide o osobu s krátkym účesom a vysokým čelom s nastupujúcimi „kútmi“. Súčasne svedok opätovne potvrdil, že obžalovaný mu povedal, že za určitú finančnú sumu si bude môcť

s poškodenou robiť čo chce. Ide o jediného nezaujatého svedka, ktorý nemá dôvod čokoľvek zatajovať alebo opisovať v rozpore s realitou. Zároveň nepovažuje za správne spochybňovanie vierohodnosti výpovede poškodenej len na základe toho, že nevedela uviesť meno svedka W., čo je aj v zásadnom rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu. V prípade zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. preto nemožno súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že spáchanie skutku nepreukazuje žiaden priamy dôkaz a ani nepriame dôkazy, ktoré by v súhrne utvárali ucelenú reťaz dôkazov a ktoré by obžalovaného z konania usvedčovali. Súčasne namietal, že súd prvého stupňa neuviedol vo výroku napadnutého rozsudku právnu vetu ustanovenia § 285 písm. a) Tr. por. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, že by nútil poškodenú k pohlavným stykom s inými mužmi a ani dôkaz, o akých mužov malo ísť. Obžaloba v tejto časti bola na neho podaná práve na základe výpovede poškodenej, ktorá je ako celok nevierohodná. Pokiaľ je možné konštatovať, že poškodená nevytvorila pravdivo o svojom údajnom znásilnení (skutok v bode 1/ obžaloby), možno s prihliadnutím na všetky okolnosti mať prinajmenšom vážne pochybnosti o tom, že pravdivo vypovedá o tom, že ju mal nútiť k prostitúcií. Správne súd prvého stupňa poukázal na to, že tvrdenie poškodenej, že ju mal ponúkať, resp. nútiť k poskytnutiu sexuálnych služieb pre malého plešatého muža, sa vykonaním opätovného výsluchu svedka S. W. a tiež zistením jeho výzoru i výšky v čase údajného skutku nepreukázalo ako pravdivé. Odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí vychádzal z predpokladu, že poškodená opisuje v osobe malého plešatého muža svedka W., a teda tento svedok potvrdzuje len túto časť (inak ako celok nevierohodnej) výpovede poškodenej, ale tento predpoklad sa nepotvrdil, nakoľko svedok nie je ani malý (meria viac ako 170 cm) a už vôbec nie je plešatý. Svedok potvrdil, že pri stretnutí s poškodenou o sex nešlo - on o sex nežiadal a ona sa mu na sex neponúkala. Svedok považoval za žart, že mu mal povedať, že za pár euro si s poškodenou môže robiť čo chce. Svedok W. dokonca uviedol, že nebolo pravdivé ani tvrdenie poškodenej po návrate z ich prechádzky, kedy táto tvrdila, že mal s ňou sex. Z vyššie uvedených dôvodov je preto jeho obvinenie z kupliarstva veľmi pochybné. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvali obidve procesné strany na svojich písomných návrhoch.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je síce čiastočne dôvodné, avšak len preto, že súd prvého stupňa vo výroku napadnutého rozsudku neuviedol aj slovné vyjadrenie oslobodzujúceho dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykána žiadna chyba, a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Predmetnou trestnou vecou sa už odvolací súd zaoberal. Vo svojom uznesení sp. zn. 23To/48/2020 zo dňa 08.09.2020 rozhodol odvolací súd o odvolaní prokurátora, ktoré podal proti skoršiemu rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 19.02.2020, ktorým bol obžalovaný podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na §§ 139 ods. 1 písm. a) a 38 ods. 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v izbe číslo 213 v hoteli Baník, na ulici Námestie Baníkov v Handlovej zo dňa 11.01.2016 na deň 12.01.2016, v bližšie nezistenom čase potom, čo dal maloletej poškodenej S. B., nar. XX.XX.XXXX, vypiť neznámu čiru tekutinu, a potom, čomu táto opakovane povedala, že s ním sex nechce, ju napriek jej nevôli vyzliekol, čomu sa maloletá poškodená verbálne bránila a odstrkovala ho rukami, dal jej facky na tvár, držal jej ruky a vykonal s ňou proti jej vôli pohlavný styk. Zároveň bol obžalovaný podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod tej istej obžaloby aj pre zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na §§ 138 písm. b), 139 ods. 1 písm. a) a 38 ods. 5 Tr. zák. a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na §§ 139 ods. 1 písm. a) a 38 ods. 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené aj v napadnutom rozsudku.

Odvolačný súd vo svojom skoršom uznesení sp. zn. 23To/48/2020 zo dňa 08.09.2020 rozhodol o odvolaní prokurátora nasledovne:

I.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora smerujúce proti výroku v rozsudku súdu prvého stupňa o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 38 ods. 5 Tr. zák. zamietá, pretože nie je dôvodné.

II.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok, ktorým bol obžalovaný podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 38 ods. 5 Tr. zák. a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 38 ods. 5 Tr. zák.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v tejto časti vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolačný súd v prípade výroku I. tohto svojho skoršieho rozhodnutia takto rozhodol preto, že v zhode s názorom súdu prvého stupňa tiež vyhodnotil výpoveď jedinej priamej svedkyne - poškodenej ako plnú závažných rozporov, ktorú nepodporil v relevantnej časti žiaden iný vykonaný dôkaz. Pritom ostatné vykonané dôkazy boli len nepriame, ktorých dôkazná sila nedosahovala „uzavretú reťaz“ na to, aby bolo možné rozhodnúť o vine obžalovaného bez porušenia dôležitej zásady trestného konania in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Naopak v prípade výroku II. tohto svojho skoršieho rozhodnutia takto rozhodol preto, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol predčasne. Poukázal pritom na dôkazy spočívajúce vo výpovediach svedka S. W., G. X., U. C., ako aj poškodenej, ktorej výpoveď len v relevantnej časti považoval za vierohodnú, pretože ju podporovala najmä výpoveď (aj podľa názoru odvolacieho súdu) nezaujatého svedka S. W.. Konkrétne išlo o to, že poškodená vypovedala, že obžalovaný ju v noci zo dňa 08.07.2016 na 09.07.2016 ponúkal na sex mužovi, ktorý bol menší a plešatý, avšak s týmto mužom nebola, pretože mu ušla. Pritom z výpovede svedka S. W. vyplynulo, že mu mal obžalovaný vtedy povedať, že mu má dať 10,- Eur alebo 20,- Eur a môže si robiť s poškodenou, čo chce. Odvolačný súd ustálil, že v konaní boli produkované aj dôkazy svedčiace o tom, že obžalovaný sa mohol dopustiť konania majúceho znaky trestného činu, a to konkrétne zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., t.j. že iného (poškodenú) ponúkol na vykonávanie prostitúcie (svedkovi S. W.) a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi, avšak bude potrebné vo veci doplniť dokazovanie.

Pokiaľ však išlo o „zvyšnú časť“ právnej kvalifikácie v obžalobe prokurátora - zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na §§ 139 ods. 1 písm. a) a 38 ods. 5 Tr. zák., podľa názoru odvolacieho súdu sa konanie obžalovaného svedčiace o jej naplnení nepodarilo vykonaným dokazovaním na súde prvého stupňa preukázať dostatočným spôsobom na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti, a to s poukazom na zásadu in dubio pro reo. Vykonané dokazovanie nasvedčovalo totiž skôr tomu, že poškodená vykonávala pre obžalovaného prostitúciu dobrovoľne a zároveň s ním aj spolupracovala (teda ju k nej nenútil pod hrozbou násilia).

Po vrátení veci bolo úlohou súdu prvého stupňa vec znovu prejednať a najmä doplniť dokazovanie v tom smere, či svedok S. W. zodpovedá popisu poškodenej (menší a plešatý), aby bolo možné prípadne ustáliť, či práve o ňom vypovedala ako o mužovi, ktorému ju obžalovaný prostredníctvom nej ponúkal na sex.

Na tomto mieste odvolačný súd v prvom rade uvádza, že tieto vyššie uvedené pokyny súd prvého stupňa splnil a rešpektoval aj vyslovený právny názor odvolacieho súdu.

Odvolačný súd ďalej považuje za potrebné uviesť, že podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, kto ich obstaral. Trestný poriadok pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o „mieru“ dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, a ani „váhu“ jednotlivých dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania nepovažoval za preukázané v rozsahu nevyhnutnom na vyslovenie viny, že by sa obžalovaný mal dopustiť konania majúceho znaky zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil v podstate tak, že o „takomto konaní“ obžalovaného existujú aj po doplnení dokazovania a berúc do úvahy ďalšie vykonané dôkazy, ktoré boli len v prospech obžalovaného, minimálne značné a odôvodnené pochybnosti.

Konkrétne súd prvého stupňa poukázal na to, že svedok S. W. má výšku síce len približne 170 centimetrov, čo by mohlo zodpovedať tvrdeniu poškodenej, že sa jednalo o menšieho muža. Avšak nepotvrdilo sa ďalšie tvrdenie poškodenej, že sa jednalo zároveň o plešatého muža. G. S. W. podľa vlastného vyjadrenia nikdy nebol vystrihaný dohola a na základe jeho vizuálnej obhliadky súd prvého stupňa skonštatoval, že nie je plešatý a aktuálne má pomerne krátke vlasy a vysoké čelo s ustupujúcimi vlasmi (takéto zistenia prokurátor v odvolaní ani nenamietal). Nepodarilo sa preto odstrániť dôvodnú pochybnosť, či svedok S. W. bol skutočne tým mužom, ktorého popisovala poškodená.

S vyššie uvedeným záverom súdu prvého stupňa sa odvolací súd plne stotožnil, a to z nasledovných dôvodov. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými dôkazmi a okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie, ktoré podrobne, logicky a aj presvedčivo odôvodnil.

Naviac odvolací súd dodáva, že poškodená vypovedala aj tak, že tvrdila, že tomuto mužovi mala vtedy sama ujsť. Svedok S. W. ale uviedol, že s poškodenou sa mali po tom, čo sa boli spolu prejsť, spoločne vrátiť na diskotéku pod pohostinstvom Mamutík. To, že by poškodená mala vtedy pred ním ujsť, teda nepotvrdil. Taktiež svedok S. W. pri opätovnej výpovedi potvrdil, že priamo mu žiadne sexuálne služby ponúknuté neboli (teda ani od obžalovaného), ani ich nežiadal a neboli mu poškodenou poskytnuté. V predošlých výpovediach tvrdil, že obžalovaný mu ponúkal poškodenú, avšak aj to len dedukoval z jeho slov a jeho správania, ktoré sám pochopil tak, že mu ju ponúka na sex za peniaze.

Vykonané dôkazy síce svedčia o tom, že obžalovaný svojím konaním mohol naplniť zákonné znaky iného trestného činu, napr. zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. alebo zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1 Tr. zák., avšak už voči svedkovi S. W. ako poškodenému, nie voči poškodenej. Vyslovením viny obžalovaného pre takéto jeho konanie by ale nepochybne došlo k porušeniu totožnosti skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, resp. ktorý je uvedený v bode 2/ obžaloby.

Totožnosť skutku je totiž zachovaná vtedy, keď je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní páchatela a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Z hľadiska tohto ustanovenia podstata skutku teda spočíva v účasti obžalovaného na určitej udalosti vo vonkajšom svete, ktorá je uvedená v obžalobnom návrhu a z ktorej vznikol následok uvedený v obžalobe. Pritom však ani účasť (aktivita) obžalovaného a ani následok, ktorý tým bol spôsobený, nemusia byť úplne zhodné, stačí, ak sú aspoň sčasti zachované v rozhodnutí súdu (na základe výsledkov vykonaného dokazovania) v porovnaní s obžalobou.

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok. V prejednávanej veci ale takýto stav nenastal.

Odvolačný súd z pohľadu vyššie uvedeného poukazuje na základnú zásadu trestného konania in dubio pro reo, t.j. v pochybnostiach v prospech obvineného (§ 2 ods. 4 Tr. por.). Použitie tejto zásady

prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. V prejednávanej veci súd prvého stupňa postupoval súladne aj z pohľadu tejto zásady.

Preto vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvého stupňa o oslobodení obžalovaného odvolací súd preto nezistil dôvody, ktoré by mali viesť k vysloveniu jeho nesprávnosti, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok v bode 2/ obžaloby, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Odvolací súd však už vyššie konštatoval čiastočnú dôvodnosť podaného odvolania prokurátora v tom smere, že súd prvého stupňa neuviedol vo výroku napadnutého rozsudku aj slovné vyjadrenie oslobodzujúceho dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Podľa § 165 ods. 2 Tr. por. vo výroku oslobodzujúceho rozsudku sa musí uviesť, o ktorý z dôvodov uvedených v § 285 sa oslobodenie spod obžaloby opiera uvedením zákonného ustanovenia a slovným vyjadrením tohto dôvodu.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Z pohľadu ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. ide síce o dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku (pre chybu v napadnutom výroku rozsudku), avšak odvolací súd mal za to, že túto chybu môže napraviť sám bez zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 322 ods. 2 Tr. por. per analogiam, teda doplniť inak správny, ale neúplný výrok napadnutého rozsudku na konci tak, že sa vypustí bodka a nahradí sa čiarkou a za čiarku sa vloží text „pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.“

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd jednak doplnil neúplný výrok napadnutého rozsudku, ako aj podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.